

Bajkopisarze bibliotekarze

Bibliotekarzami byli także obaj bracia **Grimm – Jacob** (1785-1863) i **Wilhelm** (1786-1859). Najczęściej myślimy o nich jako o autorach popularnych bajek, ale trzeba pamiętać także o innych ich niewątpliwych zasługach. Pierwszy z wymienionych – **Jacob** to znany niemiecki uczonec, filolog, twórca germanistyki, jako nowoczesnej wiedzy o niemieckiej literaturze i językoznawstwie. Po skończeniu studiów prawniczych w Magdeburgu przez wiele lat pracował jako bibliotekarz w bibliotece króla Westfalii w Kassel. Z czasem jego wiedza pozwoliła na objęcie katedry na uniwersytecie w Getyndze, gdzie od 1829 roku był profesorem specjalizującym się przekazywaniem informacji na temat starożytności. Jacob Grimm nie tylko skupiał się nad książkami, ale żywo angażował się w bieżące sprawy społeczno-polityczne. I tak swoją wiedzą prawniczą służył w trakcie Kongresu Wiedeńskiego w 1815 roku, pełniąc rolę radcy prawnego, a w 1837 roku protestował przeciw zniesieniu liberalnej konstytucji. Od 1841 roku był członkiem Akademii Nauk i profesorem uniwersytetu w Berlinie, a w 1848 roku został posłem do francuskiego Zgromadzenia Narodowego. Przez całe życie oddawał się swojej pasji, jaką było zbieranie i badanie niemieckich baśni ludowych. Był też wydawcą wielu starych tekstów z literatury niemieckiej.

Również jego o rok młodszy brat **Wilhelm Grimm** po skończeniu studiów prawniczych w Magdeburgu przez kilkanaście lat był bibliotekarzem w Kassel, a potem w Getyndze, gdzie został profesorem na uniwersytecie. Podobnie jak Jacob należał do „Grupy Siedmiu” – zrzeszającej osoby występujące w obronie liberalnej konstytucji, co w końcu w 1873 r., spowodowało karne usunięcie go z tejże uczelni. Zamieszkał w Berlinie, gdzie został członkiem Akademii Nauk. Cały czas pracował twórczo, a jego najważniejsza publikacja na temat dawnego piśmiennictwa niemieckiego stała się podstawą dla niemieckiej gramatyki. Podzielał pasję swojego brata i razem z nim zbierał i wydawał niemieckie stare baśnie i podania. Obaj bracia będąc wielkimi indywidualnościami potrafili też działać zespołowo, czego wyrazem jest chociażby wydany wspólnie, zakrojony na monumentalną skalę „Słownik niemiecki”.

**Elżbieta Grzelakowska, Monika Wachowicz,
Łódź, Wydział Zbiorów specjalnych Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej.**